

Aszód és Vidéke

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és IRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 8 korona Negyed évre . . . 2 korona
Fél évre . . . 4 " Egyes szám ára 20 fillér.
Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

FELELŐS SZERKESZTŐ
NYIRY LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

ASZÓDON.

HIRDETÉSEK:
egység szerint jutánvos áron közlötnek. NYILT-TÉR sora
60 fillér. Előfizetőinknek nagy árkedvezmény.

A tulipán.

Alig tizennégy napja és fogalomná izmosodott e hét kis betű: tulipán.

Egy picinyke, fémből készült piros virág, a melyet lyraalakban környez az ő két stilizált zöld levele.

A piros színben a szeretet vet lángot, a zöld a reménység; a közepén egy fehér száraczka. A tisztaság jelképe a fehér. Piros, fehér, zöld: szeretet, érintetlen tisztaság, bénító csüggedést nem ismerő remény. Ebből a három színből áll az a lobogó, a mely alatt él és ha kell, meghal minden igaz magyar. Ebből a három színből készült az a picinyke virág, amely ott ékeskedik minden magyar sziv fölött.

A férfi eszével, karjával küzd a honért, szembeszáll minden vésszel, hogy megvédje az imádott édes anyát. De ennek az anyának leánygyermekai is vannak és ha fiai helyt állnak a

drága szülőért, nem illő-e, nem leg-szentebb kötelessége-e, hogy lányai is mellette legyenek, ha veszedelembe forog.

A férfi eszével, karjával, a nő szívével fogja fel a csapást, amely erre a sokat, sokat szenvedett édes anyára akar szakadni.

Hovahamarább eltűnnek azok az asszonyok, akikre néha érdemtelenül, néha tán kissé rászolgálva követ dobott, léha jelzővel kisebbitett a nemzeti közvélemény.

A 19—20-dik század külföldet majmoló magyar asszonyokra már-már rástított nemzetiség nélkül való nem-bánomságot eltűnik egy leheletre, és újból felülkerekedik az a magyar nő, aki már annyi alakban megjelent nemzeti történelmünk egy-egy fényes lapján. Az a magyar nő ez ismét, aki részt kér magának ott, ahol tanulságot kell tennie arról, hogy ő még mindig méltó unokája Zrinyi Ilonának. Dobó Katicának, Széchy Máriának és más kimagasló alakjainknak, akiknek

bátorságát, szive melegségét mindenha megérezte a haza, mikor veszélyben forgott.

Most nem Munkács, nem Eger-várát, nem Murányt, de az egész nemzetet kellett óvnia az elpusztulástól, a szétzüléstől, önértetének agyon tiprásától.

A dicső emlékü Andrássy Gyula gróf méltó fia mellett, megjelentek a néhai nagy hazafi nőutódai is: gróf Batthyányi Lajosné, ennek művész sógornője, özv. gróf Andrássy Tivadarné, akikhez a mágnás asszonyok egész légiója sorakozott, köztük Almássy Dénesné, Hadik-Barkócy Endréné, Apponyi Albertné, Dessewffy Aurélné, és Vay Gáborné grófné és még számtalanon. Gróf Andrássy Tivadarné és gróf Batthyányi Lajosné kezdeményezésére indult meg a szivet lelket átjáró eszme: a tulipán mozgalom.

E szerény, de annyival kedvesbb magyar virágban adták ők tudtul a nemzetnek, hogy a férfi bölcsessége

TÁRCA.

Egy keszkenőről.

Elváltunk, mert a büszkeségünk Békéltető szót nem talált,
Mosolygó nyujtád kis kezecskéd
Bucsurá s utunk szerte vált.

Az ut végén, hogy vissza néztem,
Könyezve néztél vissza rám,
Megállottunk egy pillanatra,
Habozva . . . vágyva vissza tán.

S hogy így állottunk elmerengve,
Mint két makrancos, rosz gyerek,
Te keszkenődet félre dobtad,
Mely felszárítá könnyedet.

Aztán egy büszke fordulattal
Eltűntél mint a gondolat . . .
Oly busan ver szivem azóta
Illatos kendőcskéd alatt . . .

Stella.

A régi honvédek.

A dicsőséges szabadságharc leveretése után szomorú sors várt a halálmegvetéssel küzdő hadfiakra. Kinek golyó, kötél, sulyos rabság, kinek hosszú ideig tartó kényszer-szolgalat jutott osztályrészül.

Minden képzeletet felülmuló kegyetlenséggel igyekezett a hatalmas győző boszút állani a rettegett honvédeknek, kiknek bűne nem volt más annál, hogy az elrablott szabadság védelmére fegyvert fogtak.

Elbeszélésünk színhelye a mosolygó égboltu Olaszországnak egyik régi városa, Milánó. Ide internálták a fogoly honvédek javarészt és katonai rangjukra való tekintet nélkül mint közlegényeket osztották be a császári 33-ik gyatogezred különböző századaiba.

Az ötvenes évek elején azonban a helyzet kezdett megváltozni. Az osztrák katonai körök lassan belátták, hogy a honvéd fiuk nagyon is használható elemei a hadseregnek s jöttek az előléptetések gyurs egymásutánban. Kiből káplár, szakaszvezető, kiből strázsamester lett. A rangkülönbség dacára, a volt honvédpajtások egymásnak jóbarátai, segítői, támogatói maradtak.

A milánói nagykaszárnya altiszti szobájában egykedvűen ült a 33-ik ezred egyik századának őrmestere, Dömök János, kit a haza sorsa a tanuló sorból szólított fegyverbe s víztésze révén a honvéd-főhadnagy-

ságig vitte föl. Merengéséből a század napos káplárja, Kovács István riasztotta föl. A szokásos katonai löszöntés után jelentést tett a század legénységéről, kik közül az esti takarodó elfuvasa után senki sem hiányzott. A strázsamester nyomban ily értelemben küldte be jelentését az ezredirodába.

Kovács István káplár jó barátja volt a manipuláns strázsamesternek, régi honvéd pajtások voltak s együtt szolgáltak az 5-ik honvéd-zászlóaljnál. A hivatalos jelentés után jobbot nyujtottak egymásnak s így szólt Kovács:

— Kedves pajtás, a század egyik trombitása, a Baranyi cigány hiányzik, de tudom, hogy nemskóra itt lesz, nem akartam bejelenteni, mert szigorú büntetést kapna a fiu.

— Jól van Pista majd megkorholom érte reggel — felelt az őrmester.

— Bizonyosan valamelyik korcsmában maradtatott el a fráter, pedig máskülönbön nagyon helyes gyerek, ismerem még a kápolnai csatából — folytatta Kovács.

Kedélyes beszélgetésben még pár percig együtt maradt a két régi bajtárs, azután nyugodni tértek.

Ejfél sem volt még, midőn erős kopogást hallott Dömök strázsamester szobája ajtaján. Gyorsan világot gyújtott s ajtót nyitott. Nagy meglepetésére Baranyi, a cigány trombitás lépett eléje.

— Mit keresel itt ily időben? — kérdezte a strázsamester.

— Nagy az én bajom, embert öltem, uram.

mellett a nő szive is védi őt. Varázslás alatt változott át a magyar asszony magyarrá. A lelkesítő felhívásokra sorompóba állt a nemzet gyengébb, de lélekben, szivben, meleg szeretetben erős neme: az asszony, aki féltékeny szeretettel örökdiu nemzeti kulturája, sőt iparra fölött.

A magyar asszony megértette a nagyjelentőségű átmenetet, amely ma már teljesen nyugoti színvonalra emelhet egy nemzetet. Rátalált az utra, amely a világ-béke felé vezet. Eltűnt a lelkesedés ama romboló tulkapása, mikor nyomban kardjához kapott a magyar és csak fegyverrel tudta biztosítani szabadságát, függetlenségét. Elmúlt az idő, melyben a nomád ázsiai faj csak a harcban és béke idején kizárólag az ekeszarva mellett találhatta az őt megillető helyet és büszkén iktatjuk ide: a mi bűbajos hölgyeink megértették a kor szavát és ok is sorompóba állottak.

És vajjon ki tudna nekik ellent állani?

A magyarnak már van irodalma, művészete és van ipara. Ez a három hatalmas támpont a legbiztosabb alapja egy nemzetnek. Nem a pusztító, de a teremtő fegyver: az ipar veheti meg alapját, ez viragoztathatja föl. Ezt az ipart támogatni, szilárdítani szövetkezett a magyar nő és segítő kezét nyújtani mindazoknak, akik erre töreksenek.

Egy parányi virág a lobogójuk, amely alatt harcolnak.

Te édes, pici kis virág, mintha egy csöpp vér volnál abból a tiszta, bátor és nemes szivből, amelyből ez cszme kipattant; egy csöpp vér, amely izzó tűzként fut át ereinken és

lángba borítja egész valónkat: a hon-szeretet egetkérő szent tüze.

A mit a harcban az ágyu bőmből száva, süvítő golyók tüze rombolva küzd ki, e tiszta fényű láng értelmet, öntudatot gyujtva akar most elérni.

A tévutra vezetett agg uralkodó, aki már annyiszor meggyőződhetett a magyar sziv nemes, önfeláldozó voltáról, megbízható gyengédségéről, aki egyszersmint meggyőződhetett arról, hogy áldozatkészsége mellett mekkora önérzet, fajszeretet rejlik a szittya fajban, most bizonyosságot szerezhet afelől is, hogy a nyílt jellemű, bátor, nemzetiségére büszke magyar férfi mellett, ott van az asszony is, aki így tudja szeretni hazáját, aki egykor lelkesedő gyönyörrel áldozta fel a haza oltárán egyszülött fiát s aki kéjes örömmel dobja most oda minden hiúságát rangját és egybeolvadva, nemcsak a középosztály, de a legigénytelenebb sorsu nemebelijével, szembenéz még a legfélelmesebb hatalommal is, ha nemzete jólétét látja veszélyeztetve.

Te édes pici virág, tán te érttetted meg mindezt a béke jobbát nyújtó uralkodóval?

Háromszínű tulipánjelvény, te magyar szivben gyökeredző szerény nemzeti virág, tán a sok bölcs és önzetlen hazafi ténykedése, szózata mellett, a te gyöngye virágzavad is megtalálta utját az uralkodó szívéhez, amely végre megérti, hogy érdemes, sőt dicsőség visszahódítani azt a nemzetet, amelynek ilyen fiai és leányai vannak.

„Maradj velünk a szent kereszt jelével“, mondja János apostol attól a

szent hittől áthatva, hogy a Golgotát megjárt Mester eszméjének világot kell hódítania.

Maradj velünk lelkesedésünk, nemzeti törekvésünk, szeretet, lelki tisztaság, béke és nemzeti fejlődés reményének örök jeléül, te háromszínű tulipán.

Kövér Ilma.

Ricset.

A mulandóság jele, hogy volt újpárt, haladópart és szabadelvűpárt. De csak volt és nincs. Az újpárt elpárolgott mint a kámför, a haladópart ellílt mint a pára s a szabadelvűpárt oszlék, mint a buhorék. Van azonban egy hatvanhetes függetlenségi, egy negyvennyolcas alkotmány és egy polgári h zasságot kötött néppártunk. A kormány teljesen antisemita jellegű s még az egyetlen semita miniszteri hivatalnokot is kiakolbóltották még pedig a zsidók teljes örömére.

*

Mikor az egyszeri susztert megtámadták amiért a nála rendelt cipő sarka az első felhúzásnál leszakadt, azzal vágott vissza, hogy semmi sem tarthat örökké. No a suszter politikája most éppen alkalomszerűvé vált, amennyiben sem Kristóffy uralma, sem Fejérváry miniszterelnöksége, sem a királyi biztosok működése nem tartott örökké. — Ezeknek is erősen befellegzett.

*

A negyvennyolcas törvények szentesítésének hivatalos megülvése ápril 11-én elmaradt. Az iskolák még csak valahogy megemlékeztek róla, de egy kis szerencsés véletlen folytán a kellő időnél valamivel korábban, más hivatalokban azonban semmi jele nem volt az ünnepelésnek, kivéve egy pár középületet, melyeknek kitzűzött egy-egy szál trikolórja emlékeztette csak az embereket a földi mulandóságra, na meg a boldogult újpárt tatik-tetik volt elnökére, mint a hivatalos ünnep szerzőjére. Csalán.

— Az Isten szerelmére, mit tettél, hogy történt?

Nagyot sóhajtott a trombitás s így szólt:

— Délután a parancskiadás után kimentem a kaszárnyából, föl s alá járkáltam a piacon. Megszámjartam s betértem a Lombard-utcai bormérésbe. A koresmában a szomszéd asztalnál 3-ik ezredbeli vadászok iddógláltak. Csendesen viseltem magamat, mégis belém kötöttek, Kossuth-kutyának, magyar kutyának nevezték. Megsokaltam a dolgot és én is odaszóltam, meg pedig vastagon. Erre fölugráltak az asztaltól s fegyvert rántva felém rohantak. Én sem voltam rest, oldalfegyveremmel úgy fejbe vágtam az egyik támadót, hogy az kettéhasadt koponyával nyomban elterült a koresma borasztatta padozatján. Nagy dulakodás kekekedt, oldalfegyveremet kicsavarták kezemből. Láttam, hogy a tulerővel szemben csak a menekülés segít, az ajtó felé vettem utamat, de futás közben még annyi időm volt, hogy egy vadásztrombitás oldalfegyverét kiránt-hattam hüvelyéből s most az van nálam a magamé helyett.

Elborzadva hallgatta Dömök a cigány szavait s megszólalt.

— Mutasd az oldalfegyvert.

A trombitás szólanul átnyújtá azt. A kardon a 3-ik ezred bélyegzője volt rányomva.

Dömök agyában egy gondolat cikázott végig. Ezt az embert meg kell menteni. Magához vette az ezred magazinjának kulcsát s eltávozott. Pár perc múlva visszatért egy trombitás oldalfegyverrel. Alaposan megvizsgálta a cigányt, nincs-e rajta valamelyes áruló vérfolt s midőn az ellenkezőről győ-

ződött meg, átadta a magazinból hozott oldalfegyvert Baranyinak s így szólott hozzá:

— Feküdj le fiam óvatosan, ha lehet megmenlek, de ha szólsz még valakinek, mind a ketten halál fiai leszünk.

A cigány hálás pillantást vetett a strázsamesterre s szólanul eltávozott.

Dömök a cigánytól elvett oldalfegyvert ágyába rejte, fölkereste Kovács káplárt s lübbé sugta:

— Baranyit meg kell mentenünk.

Alig telt el félóra, jött a vizsgáló tiszt s kereste a hiányzó 33-ik ezredtrombitást, kinek oldalfegyvere a verekedés színhelyén maradt. Minden ember a kaszárnyában volt s csendesen pihent szalmazsákján.

Kora hajnalban Dömök strázsamester elővette puskáját s a rugót kiugratta belőle. Az elrontott fegyverrel beállított az ezred puskaművéséhez.

— Jó reggelt barátom — így köszöntötte a mestert.

— Jó reggelt — viszonzotta a köszöntést a katonapajtás. — Mit keresel nálam ily korán?

— A puskámnak esett, cimborám, egy kis baja, kiugrott belőle a rugó, leszél oly jó, hogy helyére igazítod?

— Szivesen, még déletőt megcsinálom. Ígyál velem egy korty pálinkát!

Dömök beszélgetésbe elegyedett a mesterral s nagy ügyesen elcsente az ezred fegyverbélyegzőjét, melyen a 33-as szám volt kivésve.

Barátságosan váltak el egymástól. Dömöknek első dolga volt szobájába sietni s ágyából elővette a cigánytól átvett s elrejtett oldalfegyvert s az azon levő 3-as szám mellé a bélyegzővel még egy 3-as számot

tűtött. A dolog sikerülvén, a most már 33-as számot mutató fegyvert azonnal a magazinba vitte s a többi fegyverek közé keverte, az ezred bélyegzőjét pedig ügyesen visszacsém-pesztte a puskaműves műhelyébe.

Alig telt el egy fél óra, jött az ezredparancs: „A kaszárnya összes legénysége vonuljon ki.“ A fágas udvaron ott állott glédában az egész 33-ik gyalogezred.

A vezénylő ezredes előadta az éjjel történt gyilkosság körülményeit s kérdést intézett a legénységhez, ki követte el a gyilkosságot?

Néma maradt minden száj. Fölhangzott a vezénylő: „Kürtbőbök, dobosok lépjenek elő, ki az oldalfegyverekkel!“

A kaszárnya kommandánsa, a tábornok egyenként vizsgálta meg a kivont fegyvereket azon biztos tudatban, hogy az áruló 3-ik ezredbeli numerust valamelyik fegyveren okvetlen megtalálja.

Csalódott.

Az ezred elvonult. Ezután a magasszárny osztrák tiszttekből álló vizsgáló-bizottság az ezred magazinját kutatta át, keresvén a 3-ik ezredből való fegyvert. De nem találta. A leltár szerint pedig egyetlen egy fegyver sem hiányzott a raktárból.

A vizsgálat eredményre nem vezetett. Az ügy örökre elaludt. Ma sem tudja senki a strázsamesteren, a kápláron s cigánykürtösön kívül — kik már azóta régen Hadurnak számoltak be a főbenjáró büntényről — hogy ki ölte meg azt a 3-ik vadász-ezredbeli osztrák trombitást, ki a magyart Kossuth-kutyának merte csufolni.

Dancs Szilárd.

HIREK.

Választási hírek. Dr. Héderváry Lehel, a gödöllői kerület 48-as párti képviselőjelöltje ma délelőtt 11 órakor fogja megfartani programbeszédét Gödöllőn, a Ferencz József-téren. Ellenjelöltje Kiss Lajos nemzetközi és Surányi Géza újjászervezett szocialista párti lesznek.

Hymen. Hajlamász János keresi községi jegyző e hó 21-én esküdtök örök hűségét Fridrik Lenke kisasszonynak, Fridrik Béla hévizgyörki jegyző bájos leányának Hévizgyörkön.

A király ajándéka. A király gödöllői vadászatai alkalmával Valkón sajátkezüleg lőtt két hatalmas vad-dísznő bórét a m. kir. mezőgazdasági muzeumuak ajándékozta.

Képviselő választás. Az orsz. képviselő választása f. hó 30-án fog megtartani, mely napon a választási eljárás reggeli 8 órakor, a szavazás pedig — ha erre szükség lesz, reggeli 9 órakor veszi kezdetét. Választási elnök lett dr. Jakob Géza újpésti kir. főjegyző, helyettes elnökök dr. Zachár Kálmán gödöllői ügyvéd és Kálmán István turai birtokos. A szavazás — mint rendesen — három küldöttség előtt fog folyni, melyeknek elnökei a fenti választási elnökök lesznek.

A husvétii szünidő vége. E hó 18-án véget ért a diákság husvétii vakációja. Ismét megnépesült s meg is élénkült az utcák képe az iskolába igyekvő diákságtól. Elkezdődtek újból az előadások.

Halál a vonaton. Hosszabb idő óta betegeskedett özv. Skreikusz Lipótné ecsédi lakosnő, s ezért a napokban egy fővárosi orvoshoz fordult s pár napot töltött nála a fővárosban. Visszajövet, e hó 18-án, utközben a vasuti kocsi rosszul lett és mikorra a gödöllői állomásra érkezett, a vonaton meghalt.

Lóosztályozás Járásunk területén a lóosztályozás május 8-án kezdődik. — A hadsereg részéről gróf O'Donel Rikárd cs. kir. főhadnagy van kirendelve.

Hirtelen halál! Szobonyai Sándorné gödöllői lakosnő f. hó 18-án reggel hirtelen meghalt. A kir. járásbíróság a gyanus halál megállapítása miatt felboncoltatta.

A kerepesi vicinális meghosszabítása. A budapesti h. é. vasutársaság, — mint jó forrásból értesülünk — üzeme villamossá átalakításának munkálatait még ez évben tényleg megkezdí s ezzel egyidejűleg a vasut pályatestét Kerepestől Gödöllőig meghosszabbítják s így Gödöllő rövid és közvetlen villamos összeköttetést kap Budapesttel már a jövő évben. A kerepesi vicinális tehát meg fogja előzni a Königsberger-féle váci vicinális, aminek őszintén örülünk.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Első Magyar Általános Biztosító Társaság zárszámadása és mérleg-kimutatása az 1905. évről.

Ezen legmagyarabb, legrégebb, 1857-ben alakult társaság, melynek alapítói hazánk legjobbjai voltak, nevezetesen: Apponyi György gróf, Deák Ferenc, Dessewffy Emil gróf, Eötvös József báró, Havas József, Jósika Sámuel báró, Karátsonyi László, Károlyi György gróf, Kiss Andre, Nádosy István, Sennyei Pál báró, Somssich Pál, Széchenyi Antal gróf, Szögyényi László, Ürményi József, Zichy Ferenc gróf, Zichy Henrik gróf s melynek jelenlegi kormányzó testülete: választmány: Csekonics Endre gróf elnök, Nádasdy Ferenc gróf alelnök, Baich Milán báró, Bánffy György gróf, Batthyány István gróf, Darier Henrik, Deutsch Sándor, Erdődy Rudolf gróf, Gerliczy Ferenc báró, Goldberger Berthold, Harkányi János báró, Karátsonyi Jenő gróf, Korniss Károly gróf, Libits Adolf, Schoeller Pál lovag, Szegedy György, Sztányi Géza, Uechritz Zsigmond báró, Wenckheim Frigyes gróf, Zichy János gróf; — igazgatóság: Harkányi Frigyes báró, Jeney Lajos, László Zsigmond, Ormódy Vilmos, Zichy Nándor gróf, Szende Károly aligazgató; felügyelő-bizottság: Berzeviczy Albert, Burchard-Béla váry Konrád, Hajós József, Németh Titusz, Radvánszky Géza báró, most teszi közzé 1905-iki 48-ik üzleti zárszámadásait, melynek főbb számadatai a következők:

Biztosítéki alapok. 1. Teljesen befizetett részvény-tőke 6.000.000 K. Társasági tartalékoké 6.000.000 K. Külön tartalék 2.998.227 K 79 f. Árfolyamkülönbözeti tartalék 4.143.016 K 99 f. Összes tüz-, szállítmány, jég- és betörésbiztosítási készpénz-díjtartalék, a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül 6.622.818 K 44 f. Életbiztosítási díjtartalék, a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül 6.622.818 K 44 f. Életbiztosítási díjtartalék a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül 96.599.505 korona 75 fillér. Összesen 122.363.579 korona 01 fillér.

Az 1905. évi zárszámadás és mérleg rendkívül kedvező eredményről tanuskodik. A tüzbiztosítási üzlet nyeresége ki-elégítő.

A jégbiztosítási üzletágban csak lényegtelen a nyereség.

Az életbiztosítási üzlet azonban, melynek lehető legnagyobb mértékben való folytonos fejlesztésére céltudatosan törekszik az intézet, ezuttal is meghálálta a következetesen reá fordított gondot. Életbiztosítási új szerzemények a lefolyt üzletévben mutatkozó gazdasági bizonytalanság dacára, az összes előző években elert nagy eredményeket felülmúlták és 69.509.441 K 49 fillért tettek ki. Miután pedig ez az igen tekintélyes összeg kevés kivétellel csupa honi földön kötött új életbiztosítást jelent, e magyar társaságunknak az üzleti sikeren felül az a hazafias erkölcsi elégtétele is megvan, hogy a nemzet egyeseinek anyagi létbiztonságát a maga módja szerint nem kis mértékben mozdította elő.

Az össznyereséghez még a társaság tőkéinek jövedelme is hozzájárult, mely a tőkék elhelyezésére választott értékek szilárd jellegénél fogva a zilált politikai állapotok hátrányos hatását alig érezte meg.

E tényezőkből alakult az alább számszerint kimutatott összes tiszta nyereség, mely módot ad rá, hogy a társaság a külföldön is sokszorosa biztosítást nyújtó tartalékait bőséges részlettel még jobban gyarapítsa, hogy megegyesen minden leírást, a mi a társaság különben is szilárd vagyonát meg szilárdabbá fokozza s hogy mindemellett szelvényenként 400 korona osztalékot ajánlhasson részvényeseinek.

A tüz, jég, szállítmány, betörés elleni biztosítás 2.512.750 K 68 f és az életbizto-

sítási osztály 1.017.450 K 15 f-t kitevő zárszámla végeredményeinek összesítéséből származó 3.530.200 K 83 f tiszta nyereségből 50% 803.705 K 62 f után az életbiztosítottak nyeresém-részeül 401.892 K 81 f, 10% 3.530.200 K 83 f után külön tartalékra 353.020 K 08 f, 6% 3.530.200 K 83 f után igazgatósági nyereség-osztalékra 211.812 K 05 f, 3% 3.530.200 K 83 f után a tisztviselői nyereség-osztalékra 105.906 K 02 f, 2% 2.530.200 K 83 f után a tisztviselői nyugdíjalapra 70.604 K 02 fordítván a fenmaradó 2.386.965 K 85 f-ből minden egész részvény után 400 korona osztalék fizettetett ki. Az ezután még rendelkezésre álló 1.186.965 K 85 f-ből pedig a tüzbiztosítási díjtartalék gyarapítására 700.000 K, a nyugdíjalap külön gyarapítására 100.000 K, a Léva-alapnak 200.000 koronára való kiegészítésére 1.306 K 62 f, az Ezredéves-alapnak 100.000 koronára való kiegészítésére 13.981 K 18 f, az Ormódy Vilmos alap külön gyarapítására 20.000 K, a Vigadó-tér 1. sz. házat illető értékleírásra 100.000 K, a társaság jubileumi alapjára 150.000 K, a külön tartalék gyarapítására 101.678 K 05 f vezetett át az igazgatóság javaslata szerint.

3547. sz. tk. 906.

Árverési hirdetmény kivonat.

A gödöllői kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Márton Samu végrehajtának Szever János végrehajtást szenvedő eluui 20 K tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pestvidéki kir. törvényszék, a gödöllői kir. járásbíróság területén levő Pécel községben fekvő a péceli 103.sz. betétben A 11—2 sorsz. 339 340 hrszámu 196 ö. i. sz. alatt felvett ház, udvar és kertből álló ingatlanok Dudas Albert és neje szül. Zólyomi Erzsébetet illető épület tulajdoni és földtér haszonélvezeti jogból azelőtt kiskoru Szever Mihályt illelti B 9 alatt egy negyedrésze 404 korona kikiáltási árban, továbbá a péceli 107 számu betétben A 11—2 sorszám 327, 328 hrszámu 299 ö. 4. szám alatt felvett beltelki kert, ház és udvarból álló ingatlanból kiskoru Szever Mihályt megillető B 6 a. egy nyolcad (1/8-ad) résznyi jutalékra 223 korona kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1906 évi május hó 5-ik napján d. e. 9 órakor Pécel községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsárának 10 százalék. készpénzben, vagy az 1831. LX. tc. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában a kijelölt övadékképes étékpapirban a kikiáltott kezebe letenni, avagy az 1881. évi LX. tcz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Gödöllőn, 1906. évi március hó 19-én.
Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság:
Lukácsy kir. albró.

ÉRTESÍTÉS.

A kőbányai polg. serfőző részv. társaság

Gödöllőn állandó nagy

sörlérakatot

rendezvén be, azt kezelésbe vettém. Raktáron tartom a serfőződe elismert elsőrendű Polgár, Király, Márciusi, Szt-István, Kőbányai, Barát maláta, Dupla-Márciusi és Dupla-maláta söreit hordókban és palackozva s azokat eredeti áron árusítom.

Tisztelettel

Fenyő Mayer

szállodás és sörraktáros

